

บทนำ

กรุงลอนดอน ประเทศอังกฤษ
ห้องฟ้ามีดมืด หมอกขาวลอยอวลเหนือแม่น้ำเทมส์
ถนนน้อยใหญ่ทุกสายอยู่ท่ามกลางหมอกขมุกขมัว
ทั้งหอนาฬิกาบิ๊กเบน พระราชวังบัคกิงแฮม ไปจนถึง
จุดชมวิวที่สร้างขึ้นใหม่ล่าสุดของเมืองอย่างลอนดอนอาย
ล้วนถูกปกคลุมไว้ด้วยไอหมอก

ทันใดนั้น เสียงโลหะดังแคว้งแคว่วมาจากซอยที่
เจียบสนิท

ผ้าทอระบายน้ำหนักอึ้งบนพื้นซึ่งแต่เดิมปิดสนิทอยู่
ถูกแฉีกเปิดออก เเงดำร่างหนึ่งปีนออกมาจากระเบรระบายน้ำ
ใหญุ่มหึมาและซับซ้อนของเมืองแห่งนี้อย่างคล่องแคล่ว
"เร็วเข้าลิ!" เขาระชิบเร้ง

6 Hot Guy 07 ทุ่มร้าย... ล่าหัวใจ

เงาดำอีกร่างหนึ่งไหลออกมาจากปากท่อ

"กลัวอะไรเล่า" ชายซึ่งสวมชุดดำกับหน้ากากปิดหน้า สีดำและแบกกระบอกลาวๆ ไว้ข้างหลังกระแทกเสียงบ่น อุบอิบ "ไม่เห็นมีเสียงไซเรนรถตำรวจเลย!"

"ของยังอยู่ในมือก็ต้องระวังไว้ก่อน" ชายชุดดำคนที่สามซึ่งแบกแผงอิเล็กทรอนิกส์ไว้บนหลังป็นขึ้นมาอย่างรวดเร็ว

"ทำเป็นคิดมากไปได้" ชายคนที่สองพูดง่ายๆ ขณะใช้มือข้างเดียวถอดหน้ากากปิดหน้าที่ร้อนอึดอัดออก เผยให้เห็นผมสีทองยุ่งกระเซิงและหน้าตาหล่อเหลา

"ถ้าไม่คิดมากหน่อยเราจะรอดจากระบบรักษาความปลอดภัยภัยออกมาได้อย่างสบายหรืออะ" ชายชุดดำคนที่หนึ่งซึ่งแบกเครื่องมือโจรกรรมไว้ถลึงตาใส่เขา แล้วชักถามด้วยท่าทีลึกลับลึกลน "รถรออยู่ที่ไหนล่ะ"

"ตรงปากซอยไง"

เวลาตีคืนไร้ผู้คน ชายสามคนเดินดุ่มไปยังรถที่มารอรับด้วยความฉับไว ทันทีที่ไปถึงรถมินิแวนสีกลมกลืนกับความมืด คนขับรถก็กดเปิดล็อกให้ประตูที่นั่งด้านหลังเปิดออกอย่างเงียบเชียบ รถคันนี้มาติดเครื่องรออยู่ที่เดิมตั้งนานแล้ว

"นายไปหาไอ้ตังตองนี่มาจากไหนกันเนอะ" ชายคนที่

เดียนซิน 7

หนึ่งยังคงบ่นอุบ

"ช่วยไม่ได้นี่หว่า จีนส์ล้างมือไปแล้ว ส่วนไอ้หมอนี่
มันแรงเยอะดี" ชายคนที่สามพยายามพูดกล่อม "ยังไง
ทุกอย่างก็ราบรื่นดีไม่ใช่เหรอ"

"ใช่แล้ว ราบรื่นไม่มีปัญหาเลยครับผม" หมุ่ม
ผมทองเปิดรอยยิ้มสดใส แถมยังชูสองนิ้วเป็นรูปตัววี
ที่หมายถึงชัยชนะให้อีกด้วย

"คราวหน้าถ้ามีมันก็ไม่มีฉัน" ชายคนที่หนึ่งประกาศ
แล้ววางเครื่องมือลงบนเบาะหลัง

หมุ่มผมทองส่งเสียงเยาะขึ้นจุกพลงโยน
กระบอกยาวสีดำเข้าไปในรถ "ถึงนายอยากก็ไม่แน่ว่าฉัน
จะเอาด้วย!"

"ไอ้หีวอนซะแล้ว!"

ชายคนที่หนึ่งถลึงตาโกรธ ชายคนที่สามจึงรีบเข้าไป
ขวางไว้ ส่วนหมุ่มผมทองก็เซ็ดหน้าขึ้นอย่างไม่ยอมแพ้

ในชั่วขณะที่บรรยากาศตึงเครียด ไกล้วางมวยกัน
อยู่รอมร่อนนั้น รถมินิแวนก็เคลื่อนออกจากจุดเดิมอย่าง
ไม่คาดคิดทั้งๆ ที่ประตูหลังยังไม่ทันปิด แล้วขับตรงดิ่ง
ออกนอกซอยไป

คนทั้งสามอึ้งไปในพริบตา

ของสะสมล้ำค่าที่พวกเขาใช้เวลาวางแผนอยู่เป็นนาน

8 Hot Guy 07 ทุ่มร้าย... ล้ำหัวใจ

ยอมเสี่ยงติดคุกติดตะราง แล้วยังเอาชื่อเสียงและฝีมือของ 'จอมโจร' เป็นเดิมพันกว่าจะขโมยเอามาได้ชั้นนั้น รวมถึง เครื่องไม้เครื่องมือต่างๆ อยู่บนรถทั้งหมด!

แล้วรถคันนั้นก็แล่นห่างออกไปเรื่อยๆ

"เฮ้ย! ทำบ้าอะไรวะ!"

"เกิดอะไรขึ้น!"

"หยุดนะ!"

ชายสามคนหน้าถอดสี รีบตามไปทันที

"แจ็ก นายบ้าไปแล้วหรือไง พวกเรายังไม่ได้ขึ้นรถเลย รีบกลับมาก่อน!" ชายคนที่หนึ่งเรียกผ่านหูฟังสื่อสาร

ทั้งสามคนไล่กวาดออกมาที่ถนนใหญ่ จึงได้เห็น รถมินิแวนเลี้ยวหักศอกแบบร้อยแปดสิบองศาบนถนน พวกเขาได้ยินเพียงเสียงหัวเราะหวานใสดังผ่านหูฟังสื่อสาร ขนาดเล็กจิ๋ว

"โทษที่ ฉันขับผิดทางนะ" หญิงสาวสวยชาวตะวันออก ขับรถเฉี่ยวผ่านหน้าคนทั้งสาม พร้อมกับยิ้มน้อยๆ หวานหยด และไม่ลืมส่งจูบให้อีกด้วย

"ขอบใจนะทุกๆ คน บาย!" เธอพูดจบก็ถอดหูฟัง สื่อสารข้างหูออก แล้วเหยียบคันเร่งหนีไปอย่างลอยนวล

เสียงหัวเราะใสๆ ดังผ่านมาจากหูฟังสื่อสาร ชั่วพริบตาต่อมาเธอก็หมุนพวงมาลัยเหวี่ยงรถผ่านโค้งไปด้วย

เดือนจีน 9

ฝีมือบังคับรถระดับสุดยอด ก่อนจะหายลับไปจากสายตา
ของชายทั้งสามคน

"ซีท! นั่นมันไม่ใช่แจ๊กนี่!"

"บ๊องตุ๋น!"

"ไอ้เด็กเวอร์ แก่ทรยศพวกเราใช้มัย!"

"ฉันว่าพวกนายสองคนตลบหลังกันเองมากกว่ามั้ง"

"แกว่าอะไรนะ ไอ้บัดซบเอ๊ย..."

ชายสามคนล่าบาทกลับมาค้นคืนกลับต้องคว้าน้ำเหลว ไม่เพียงแต่ของสะสมล้ำค่าจะโดนแย่งไป แม้แต่เครื่องมือเครื่องมือก็ถูกเอาไปด้วย พวกเขาเริ่มกล่าวโทษดำท้อกันเองและต่อยกันหัวเหี้ยจนหายใจหอบแฮกๆ

ลมหนาวเย็นยะเยือกในยามดึกยังคงมีเสียงหัวเราะหวานๆ ของหญิงสาวสะท้อนก้องอยู่เนิ่นนานไม่จางหายไป

10 Hot Guy 07 ทนุ่มร้าย... ล่าหัวใจ

บทที่ 1

เวลาพลบค่ำ กลิ่นขนมปังหอมนำกินโชยมาเป็นระลอกๆ จากร้านขนมปังเก่าแก่ซึ่งตั้งอยู่ในเขตเมืองเก่าของปารีส

ตึกรามบ้านช่องและถนนหนทางในเขตเมืองเก่าล้วนสร้างจากหินก้อนโตแบบโบราณ ร้านขนมปังแห่งนี้ตั้งอยู่ในละแวกเดียวกับบ้านเกิดของบุคคลในประวัติศาสตร์หน้าประตูมีบันไดหินสองสามชั้น และแขวนกระดิ่งรูปนกเอาไว้ซึ่งจะดังอยู่ตลอดเวลา เพราะว่เมื่อขนมปังออกจากเตาก็จะมีลูกค้าหลังไหลกันมาไม่ขาดสาย

ขนมปังบาเก็ตต์เพิ่งอบเสร็จใหม่ๆ ถูกบรรดาแม่บ้านกวาดซื้อกันไปจนเจียนจะหมดอยู่แล้ว หญิงสาวชาวตะวันออกหน้าต่างจดจตสวมชุดหนึ่งคนหนึ่งซึ่งเพิ่งก้าวเข้ามาในร้าน

เดือนจีน 11

รีบเบียดตัวฝ่าเข้าไปถึงหน้าตาดชนมบัง แล้วคว้าบาเกี๊ยะต์สองชิ้นสุดท้ายมาได้ ก่อนจะเอาไปจ่ายเงินที่แคชเชียร์

หญิงเจ้าของร้านอ้วนตุ๋นุ้ยหีบชนมบังใส่ถุงกระดาษแล้วยิ้มจนตาหยีขณะยื่นสิ่งให้หญิงสาว

"พักนี้ทำไมไม่เห็นคุณเลยล่ะคะ" เจ้าของร้านถามอย่างเป็นกันเอง ปกติชาวตะวันออกมักเดินสะดุดตาอยู่แล้ว โดยเฉพาะเป็นสาวตะวันออกที่สวยงามขนาดนี้

"ก็ยุ่งเรื่องงานนะค่ะ" ซางอินอินยิ้มแย้ม เธอรับถุงกระดาษไว้ก่อนจะไหว้หล่อน้อยๆ ให้กระบอกยาวบนไหล่ขยับเข้าที่มากขึ้น

"บินไปโน่นมานี่จนหัวเลยใช้มั้ยคะ" เจ้าของร้านถามยังคงคิดว่าเธอเป็นแอร์โฮสเตส

"ใช่ค่ะ"

อันที่จริงแล้วหญิงสาวบินไปโน่นมานี่จนหัวอย่างที่ว่านั่นแหละ เพียงแต่ว่าอาชีพเธอไม่ใช่แอร์โฮสเตสหรอก แต่เธอก็ตกกระไดพลอยโจนเออออไปตามการเดาสุ่มสี่สุ่มห้าของเจ้าของร้าน

"อย่ายุ่งจนลืมหินข้าว นะคะ" เจ้าของร้านส่ำทับระหว่างที่คิปลักรวของตรูปพระจันทร์ครึ่งเสี้ยวขึ้นมา "สาวๆ ต้องกินเยอะหน่อย เอ้า ชี้นี้แกมให้คุณคะ"

"ขอบคุณค่ะ" อินอินรับคิปลักรวของต์มาอย่างตอกดีใจ

12 Hot Guy 07 ทุ้มร้าย... ล้ำหัวใจ

ขนมปังที่เพิ่งออกจากเตาส่งกลิ่นหอมกรุ่น แล้วยังร้อนจนควันฉุย เธอกัดที่เดียวคำโต ทำสีหน้าเคลิบเคลิ้มสุดขีด

"คราวหน้ามาใหม่ นะคะ!"

เธอเคี้ยวครีวของต๋อยเต็มปากจึงพูดไม่ได้ เลยได้แต่พยักหน้าหงิกๆ และทำมือเป็นเครื่องหมายโอเค จากนั้นโบกมือบอกลาแล้วเดินออกจากร้านขนมปังไป

ดวงตะวันใกล้ลับฟ้าย่อมถนนที่ปูด้วยก้อนหินให้เป็นที่ลื่นอันอ่อนละมุน เธอเดินฝ่าแสงสนธยาที่สลัวลงไปอีกไม่ไกลนักก็เลี้ยวเข้าสู่ตึกหลังหนึ่ง

แม้ว่าตึกหลังนี้จะเก่าแก่ แต่ก็สวยสง่าและน่าอยู่เหมือนตึกอื่นๆ ของเขตเมืองเก่า ถึงจะไม่มีลิฟต์ แต่บันไดก็งดงามราวกับงานศิลปะ การพักอยู่ที่นี้ทำให้หญิงสาวต้องเดินขึ้นบันไดไปห้าชั้น และไม่สะดวกสบายบ้างเล็กๆ น้อยๆ แต่เธอก็ไม่ว่าอะไรทั้งนั้น

ครีวของต๋อยหอมกรอบอวลถูกกินลงท้องไปหมดชิ้น ก่อนที่จะเดินไปถึงประตูห้องชั้นห้าเสียอีก เธอปิดมือไปมาอย่างอึมเอมพลงฮัมเพลงไปต่างๆ ที่ริมฝีปากยังมีเศษครีวของต๋อยติดอยู่ และหยิบกุญแจออกมาเพื่อไขประตูห้อง

อ่า...เซฟแฮร์รี่อันอบอุ่น! เธออยากอาบน้ำจนแทบทนไม่ไหว จากนั้นค่อยเปิดไวน์สักขวด แล้วเซยชม 'รางวัล' ที่ได้มาครั้งนี้ตามลำพังให้สบายอกสบายใจไปเลย...

เดียนซิน 13

ทว่าพอเปิดประตูออก อินอินก็ตะลึงงัน

ในเซฟแฮร์สของเธอมิ่แขกไม่ได้รับเชิญ!

ชายคนหนึ่งยืนอยู่ตรงหน้าต่างบานยาว กำลังมอง
หอไอเฟลที่อยู่ไกลลิบๆ เมื่อเขาได้ยินเสียงเปิดประตูก็
หันหน้ากลับมาโดยไม่มีท่าทางตื่นตระหนกเลยแม้แต่นิดเดียว
เขาเอาแต่มองเธอด้วยสายตาสีกล้ำ และหยัก
มุมปากขึ้นน้อยๆ

"ไฮ ไม่ได้เจอกันนานเลยนะ" เขาพูดเบาๆ น้ำเสียง
นุ่มทุ้มลึกเย้ายวนใจ เนกไทซึ่งเขาผูกเอาไว้อย่างเรียบร้อย
อยู่เสมอลอยไปไหนแล้วก็ไม่รู้ เสื้อเชิ้ตจึงแบะออกเล็กน้อย
เผยให้เห็นแผงอกกำยำล่ำสัน

ตัวเขาฉาบด้วยแสงสีแดงเข้มยามอาทิตย์ใกล้ตกดิน
ดูหล่อสมาร์ตจนไม่น่าเชื่อเลยทีเดียว...

เฮ้ย! ไม่ได้ๆ!

อินอินหวุดหวิดจะหลงเคลิ้มไปกับ 'ความหล่อ'
นั่นเสียแล้ว เธอส่ายหัวแรงๆ เพื่อเรียกสติคืนมา

"คุณมาที่นี่ได้อย่างไร" เธอซักถาม

มีคำกล่าวว่าคุณฉลาดต้องเผื่อทางหนีทีไล่ไว้ เนื่องจาก
หญิงสาวมี 'อาชีพ' ไม่เหมือนใคร จึงต้องระมัดระวังเรื่อง
ที่พักอาศัยเป็นพิเศษ เธอมีเซฟแฮร์สคล้ายๆ กันนี้อยู่ทั่ว
ทุกมุมโลก แม้แต่คนในครอบครัวที่ใกล้ชิดที่สุดก็ยังไม่รู้

14 Hot Guy 07 ทุ่มร้าย... ล้ำหัวใจ

แน่ๆเธอจะอยู่ที่ไหนเมื่อไหร่

แต่ผู้ชายคนนี้กลับมีวิธีหาเธอเจอได้!

นี่เหวินอ๋มยืม

รอยยิ้มนั้นพานให้เธอใจเต้นตึกๆ ตักๆ ไม่เป็น
จังหวะอีกแล้ว

"ผมคิดถึงคุณนี่นา" เขาพูดเสียงเบา

แสงอาทิตย์จับขอบฟ้าเป็นสีแดงเข้ม หญิงสาว
เห็นเขาถือไวน์ขวดหนึ่งกับแก้วคริสตัลทรงสูงสองใบเดิน
เยื้องกรายเข้ามาหาเธอด้วยท่าที่สบายๆ งดงามเหมือน
เสือดาวหนุ่ม ส่วนเธอก็คือเหยื่อของเขา...เธอจำได้แม่น
เลยว่าเขาเคยกัศเบาๆ ที่ซอกคออันอ่อนไหวอย่างนุ่มนวล
และคลั่งไคล้...

บัดโธ่เอ๊ย!

เธอต้องสงบจิตสงบใจให้ได้สิ

อินอินสะกดกลั่นความรู้สึกอยากวิ่งหนีเอาไว้ เธอ
แก้มักทำเป็นเดินเข้าไปในห้องอย่างใจเย็นพลงโยนกระบอก
ยารทิ้งไปบนโซฟา จากนั้นค่อยวางขนมปังบนโต๊ะ เธอนั่ง
บนโซฟาตัวยาวแล้วลงมือถอดรองเท้าบูตออก

นี่เหวินยีนอยู่ใกล้ๆ มองภาพความงามเบื้องหน้า
อย่างชื่นชม

แม้เธอจะไม่หันหน้าไปก็รู้สึกได้ชัดเจนว่าสายตา

เดือนจีน 15

เราร้อนดูจไฟกำลังลามเลียไปตามผิวขานวลเนียนส่วนที่
ไม่มีเสื้อผ้าปิดบังอยู่

เสียงนุ่มทุ้มลึกดังขึ้นอีกครั้ง

"พอดีผมผ่านมาแถวนี้ เลยแวะมาเยี่ยมคุณหน่อย"

เขาเทไวน์ลงแก้วคริสตัล ของเหลวลี้อำพันเป็นประกายราวกับ
อัญมณีรินไหลออกมาเป็นสายลงสู่แก้วใสวาววับเนื้อดี

เธออยากซักเขาขึ้นมาตีตม้คิดว่าเขาคิดถึงเธอจริงๆ
หรือเปล่า แต่ว่า...

ปากเล็กสีแดงเรื่ออำออกไปไหนไรก็หุบลงอีกครั้ง
อย่างรวดเร็ว

ไอ้ย เจ็บใจนัก เธอไม่มีทางยอมรับว่าตัวเองสนใจ
เด็ดขาด และไม่ต่อปากต่อคำกับเขาให้โง่หรือก เขาจะได้
ไม่รู้ว่าเป็นจริงๆ แล้วเธอแค้นมาก

อินอินกัตรีมฝีปากไว้และเอนหลังพิงพนักโซฟา
สองมือกอดอก นั่งไขว่ห้างอวดขาเรียวยาวสวยงาม นัยน์ตา
ราวกับนางแมวฉายแววระแวดระวังเต็มเปี่ยม

"อะไรกัน คุณยังมีหน้ามาหาฉันอีกหรือ" เธอตั้งใจ
ไม่มองไปที่กระบอกยาวข้างตัว สายตาจับจ้องอยู่ที่ใบหน้า
คมคายนั้น "แล้วสรว้อยคอบทิมที่คุณขโมยไปจากฉันเมื่อ
คราวก่อนล่ะ"

เมื่อสองปีกว่าๆ ก่อนหน้านั้นเธอได้พบกับฉีเหวิน

16 Hot Guy 07 ทุ่มร้าย... ล้ำหัวใจ

ในงานปาร์ตี้คือกเทลเปิดงานแสดงอัญมณีโบราณงานหนึ่ง
ตอนนั้นหญิงสาวยังเป็นนักใจกรรมหน้าใหม่ แต่กลับมี
ชื่อเสียงเป็นที่รู้จักไปทั่วแล้ว เธอหาบัตรเชิญมาได้ไม่ยากเย็น
นัก จากนั้นก็แฝงตัวเข้ามาในงานปาร์ตี้เพื่อสืบดูระบบรักษา
ความปลอดภัยของงานนั้น

ครั้งนั้นเธอหมายตามงกฏของเจ้าหญิงออกโตมัน
ยุคศตวรรษที่สิบสี่เอาไว้

การพบกันของเธอกับฉีเหวินเหมือนฟ้าได้ลิขิตมา
เลยทีเดียว นับตั้งแต่วันที่แรกที่ทั้งสองคนได้สบตากัน เธอ
ก็หลงเสน่ห์เขาจนหน้ามืดตามัว

ชายหนุ่มเป็นคนที่รอบรู้และหล่อเหลาอ่อนโยน เขา
ตามจับเธออย่างเอาจริงเอาจัง แน่แน่นอนว่าเคยมีผู้ชายที่
เพียบพร้อมหน้าตาดีกว่านี้ตามจับเธอ แต่มีเขาเพียง
คนเดียวที่ทำให้เธอหัวน้ไหลจนถอนตัวไม่ขึ้น

แม้จะตกอยู่ในห้วงรักหวานชื่นดื่มด่ำ แต่มันไม่มี
ผลต่อ 'งานถนัด' ของเธอเลย ดั้งนั้นก่อนงานแสดงอัญมณี
จะสิ้นสุด เธอก็ยังคงขโมยมงกฏมาได้อยู่ดี

แต่เธอไม่ึกไม่ฝันเลยว่าหลังจากงานแสดงนั้น
สิ้นสุดลง นอกจากฉีเหวินจะได้ทั้งตัวทั้งหัวใจของเธอไปแล้ว
ยังเอามงกฏหายเข้ากลีบเมฆไปด้วย โดยมงกฏองค์นั้นได้
กลับคืนไปอยู่ในมือของผู้จัดงานตามเดิม การโจกรรมที่เธอ

เดียนซิน 17

เตรียมการมาเป็นอย่างดีจึงไม่ได้เป็นข่าวฮือฮาแต่อย่างใด และกลับกลายเป็นเหมือนว่ามันไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อนเลย

มีตาอยู่มากว่าพุงปลาเพียวๆ ไปกินซะได้!

ครั้งนั้นอนินถึงได้รู้ว่าเจอคนที่มีฝีมือเหนือกว่า เข้าไปแล้ว...แกมยังเป็นตาอยู่รูปหล่อสุดแสบแต่ทำให้เธอ หลงรักหัวปักหัวปำ!

นับจากนั้นเป็นต้นมาฉีเหวินก็เป็นเหมือนวิญญาณ คอยตามหลอกหลอนชีวิตเธอที่ผลุกๆ โผล่ๆ อยากรู้อากักรู้ อยากไปก็ไป เธอแค้นใจเมื่อได้พบเขา แต่กลับอดไม่ได้ ที่จะตั้งหน้าตั้งตารอพบเขา

ครั้งหนึ่ง ตอนที่เธอหนาวตัวลั่นอยู่กลางหิมะ จู่ๆ ชายหนุ่มก็โผล่มาโอบเธอเข้าไปในเสื้อโค้ตตัวหลวมหนาๆ ที่เขาใส่อยู่ และใช้ร่างกายอุ่นจัดขับไล่ความหนาวเย็นให้เธอ

ครั้งหนึ่ง ตอนที่เธอโดนตลบหลัง ถูกผู้ชายจับตัว ไปกักขังไว้คิดจะทำมิตร้ายก็เป็นเขาที่ออกหน้าไถ่ปล่อย จนช่วยเธอออกมาได้อย่างปลอดภัย

ครั้งหนึ่ง ตอนที่เธอได้รับบาดเจ็บกลับไปห้องพัก ที่หนาวเหน็บ เขาโผล่มาพร้อมกับกล่องยาเพื่อทำแผลให้เธอ แล้วยังทำซูบบุยยาแบสส์* ส่งควีนฉุยให้ห่มอ้อหนึ่ง คอยดูแล จนบาดแผลเธอเริ่มหายดี

* ซูบบุยยาแบสส์ (Bouillabaisse) คือเครื่องชูปครึ่งสตู ซึ่งเป็นอาหารขึ้นชื่อของแคว้น โพรวองซ์ แถวๆ ริมทะเลเมดิเตอร์เรเนียนของฝรั่งเศส

18 Hot Guy 07 ทุ่มร้าย... ล้ำหัวใจ

เขาใช้ความอบอุ่นหล่อเลี้ยงเธอ ทำให้จิตใจเธอ กระทบต้องการมันมากขึ้นเรื่อยๆ เธอเฝ้าชะเง้อหาเงา ของเขาทุกครั้งที่ผ่านมาผ่านหัวมูมถนน เธอเฝ้ารอให้เขาถือร่มมา ปราบกฏตัวทุกครั้งที่ผ่านมา เธอหันซ้ายหันขวาทุกครั้งที่ได้ กลิ่นชุปนุ้ยยาแบสส์ด้วยนี่กว่าเขาจะใส่ผ้ากันเปื้อนเดิน ออกมาจากซอกมุมไหนอีกแล้ว

แม้แต่ความตื่นเต้นเร้าใจในตอนโจรกรรมก็ยังมี ความรู้สึกรอคอยที่เธอไม่อยากยอมปรับเปลี่ยนเปื่อยด้วย ฉิววินยิ้มสุภาพขณะที่มองสาวน้อยพริ้มเพราบน โซฟา

"สวัสดีคอยให้เจ้าของเดิมไปแล้ว"

"เจ้าของเดิม?" เธอเก็บอาการอยากซักถามความ เป็นมาเป็นไปของเขาในช่วงนี้เอาไว้ แล้วจงใจกลอกตาขึ้น พลังพูดด้วยน้ำเสียงแตกตันที่สุด "ขอทีน่า ท่านเคาน์ต์ ซีม่องแห่งไปแล้ว คุณคืนให้ผีหรือไง อีกร่างของชิ้นนั้น พวกตระกูลอัศวินขโมยมาตอนศตวรรษที่สิบเจ็ด พวกเขา ก็ไม่ใช่เจ้าของเดิมอยู่ดี"

"เลี้ยววิน ความฉลาดของคุณทำให้ผมหลงใหลได้ ทุกทีสิน่า" น้ำเสียงเขารักใคร่เอ็นดูอย่างยิ่ง

อินอินหน้าแดงขึ้นทันที เธอกัดฟันพูดตัวดีเสียง เย็นชา

เดือนจีน 19

"อย่ามาเรียกฉันแบบนี้แหละ!"

เขาพูดต่อไปราวกับไม่ได้ยิน "ในพินัยกรรมของท่านเคาน์เตอร์บูไว้อย่างชัดเจนว่าต้องการบริจาคของสะสมทั้งหมดให้เป็นรายได้สมทบทุนมูลนิธิการกุศล ซึ่งรวมถึงสร้อยคอทับทิมหรือกเซลานาเส้นนั้นด้วย"

อินอินนั่งงันไปเล็กน้อย

แม้เธอจะเป็นโจรคนหนึ่ง แต่ยังไม่ตกต่ำถึงขนาดปล้นมูลนิธิการกุศล

แต่ว่าบุญชี้ความแค้นระหว่างพวกเขาถึงสะสางไม่หมด!

"ถ้าฉันคทาทองคำของฟาโรห์ล่ะ" เธอคาดคั้นอย่างไม่ยอมแพ้ "อย่าบอกฉันนะว่าตาเศรษฐีร้อยล้านนั้นชี้มืองแห่งไปแล้ว ของเลยเข้าไปอยู่ในมูลนิธิอีกนะ ในหนังสือพิมพ์ซุบซิบเมื่อวานนี้ยังลงรูปเมียลำดับที่แปดของเขายู่เลย"

"เขายังมีชีวิตอยู่จริงๆ" ฉีเหวินถือแก้วไวน์เดินเข้ามาหาช้าๆ สีแดงระเรื่อที่ยังไม่เลือนจากใบหน้าเล็กๆน่ารักนั้นไม่อาจหลุดรอดสายตาเขาไปได้

"ฉันก็เอาคทาทองคำคืนให้ฉันได้แล้ว" เธอถือหลักการ 'หนามยอกต้องเอาหนามบ่ง' จึงคิดว่าของที่ได้มาอย่างไม่ถูกต้องทุกคนมีสิทธิ์แย่งชิงมาได้ "ตาแก่นั่นตอนนั้นก็ปล้นขามาเหมือนกัน ฉันปล้นเขาบ้างก็ไม่ถือว่าทำเกินไป"

เขายิ้มหน้าระรื่น "คทาไม่ได้อยู่ที่ผมแล้ว"

20 Hot Guy 07 ทุ่มร้าย... ล้ำหัวใจ

"คุณชายไปแล้วหรือ ขายเป็นเท่าไร" เธอทำตาโต
เอนตัวมาข้างหน้า "ไม่เป็นไร ของไม่มี คินเป็นเงินให้ฉันก็ได้"

"ผมคินพิพิธภณฑ์อียิปต์ไปแล้ว"

เธอตะลึงไปเกือบนาทีเต็มๆ ถึงแค่เสียงพูดออกมา
ได้ "คุณ...คุณว่าอะไรนะ"

"คินพิพิธภณฑ์อียิปต์ไปแล้ว" เขาพูดซ้ำ

"ล้อเล่นน่า!" เธอโวยวาย

ฉิววินยังยิ้มอ่อนโยนอย่างยิ่งเหมือนเคย

เจ็บใจนัก! เขาพูดเรื่องจริง!

เธอไม่เข้าใจว่าหัวสมองของตากคนนี้กำลังคิดอะไรอยู่
กันแน่ ไม่มีใครคนไหนจะเสี่ยงชีวิตและเปลืองแรงขโมย
ของจากโจรอีกคนหนึ่งเพียงแค่นี้เพื่อ 'คินให้เจ้าของเดิม'
แบบนี้

หรือถ้าเขาจะคินให้เจ้าของเดิมจริงๆ เขาก็ต้องได้
ประโยชน์เหมือนกัน!

อินอินโกรธจนกัดฟันกรอดๆ กำมือเป็นหมัดแน่น
เธอไม่ควรพัวพันกับผู้ชายคนนี้อีกต่อไป ทุกครั้งที่เจอเขา
มีแต่ขาดทุนย่อยยับตลอด แต่เขากลับเตี้ยวดีเตี้ยวร้าย แล้ว
ก็สุดแสนจะอ่อนโยน จนทำให้เธอถอนตัวไม่ขึ้นสักที

"คุณรู้ได้ยังไงว่าฉันอยู่ที่นี้" เธอจำไม่ได้ว่าตัวเองเคย
บอกเขาเอาไว้

เดียนซิน 21

ใบหน้าหล่อเหลาเผยรอยยิ้มที่พอจะทำให้ผู้หญิง
ทุกคนละเมอเพื่อหาได้ออกมาอีกครั้ง

"คราวก่อนผมบังเอิญเห็นคุณเดินเข้ามาในตึกนี้"

เธอโกรธจนแทบเดินเป็นเจ้าของเข้า

"คุณสะดวกรอยตามฉันอีกแล้ว?" ไม่รู้ว่าเพราะอะไร
เขาถึงรู้เรื่องราวของเธอได้ทุกครั้ง

"ผมห้ามใจไม่อยู่นี่" เขายอมรับตามตรงแล้วยื่นแก้ว
ไวน์ในมือไปตรงหน้าเธอ

ตอนแรกอินอินยังอยากด่าต่อ แต่พอได้กลิ่นหอม
หวานเข้มข้นนั้นแล้วความคิดที่หม่นวนเร็วรี่อยู่ในสมอง
พลันหายวับไปกับตา

อา...โนเบิลโรต!*

แล้วมันยังมาจากโรงกลั่นไวน์ที่เธอชอบมากที่สุด
ด้วย เธอแค้นมดุกี่รู้แล้วว่าเขาเลือกปีที่ขึ้นชื่อว่าป่มออกมา
ได้อย่างปาฏิหาริย์

ตาบ่านี่รู้จุดอ่อนเธอทุกที

เธอไม่ควรติดกับ...แต่ว่า...แต่ว่า...ไวน์ขวดนั้น
อร่อยมาก และไวน์ปีนี้ผลิตออกมาได้จำนวนจำกัด ใน
สายตาของนักสะสม มันเป็นไวน์ชั้นยอดของชั้นยอดเลย
ทีเดียว แม้แต่เธอซึ่งใช้ทุกวิถีทางแล้วก็ยังได้มาแค่สองขวด

* โนเบิลโรต (Noble Rot) เป็นไวน์ที่ทำจากองุ่นแก่ที่เน่าจนมีเชื้อราสีเทาฟูเจริญลุกลาม
ทำให้ผลแตก ผลเหี่ยวแฟบ มีความหวานมากกว่าปกติ และรสชาติดีเป็นพิเศษ

22 Hot Guy 07 ทุ่มร้าย... ล้ำหัวใจ

เท่านั้นเอง

จิตใจของอินอินต่อสู้อย่างหนัก

เธอต้องเข้มแข็งเอาไว้แล้วไล่ตะเพิดเขาออกไปเพื่อความปลอดภัยของตัวเอง แต่ไฉนเขาดันนั้นแล้วก็เขา...ระดับความเย้ายวนใจของเขาช่างน่ากลัวกว่าไฉนเสียด้วยซ้ำ!

ฉันทิวินที่ปกติแต่งตัวประณีตไปทุกกระเบียดนิ้วในตอนนี้เป็นเสื้อแสงหลุดลุ่ย ผมดำยุ่งนิดๆ ทั้งที่เวลาอยู่ต่อหน้าคนภายนอกเขามักจะแต่งตัวอย่างเรียบร้อย ไม่เคยปล่อยปละละเลยตัวเองเลย

แต่ว่าในเวลาที่เขาปล่อยตัวตามสบายเต็มที่ ตอนเขาโน้มตัวมาข้างหน้าและยื่นแก้มไฉนส่งให้ ผมปอยหนึ่งปรก ลงมาบนหน้าผาก ทำให้เขาดูทั้งน่ารักและเซ็กซี่อย่างร้ายเหลือ

เธอสามารถมองเห็นเงาของตัวเองสะท้อนอยู่ในดวงตาสีดำคู่หนึ่งได้ ส่วนกลิ่นหอมของไฉนโนเบิลหรือตักลอยอบอวลอยู่ที่ปลายจมูก เหมือนมีเบ็ดล่องหนเกี่ยวเธอเอาไว้จนดิ้นไม่หลุด หญิงสาวยื่นมือออกมาอย่างไม่รู้ตัว

แต่ว่าปลายนิ้วเนียนนุ่มยังไม่ทันแตะถูกแก้มไฉนฉันทิวินก็หัดมือกลับไปอีก ขณะที่เธอร้องท้วงก็เห็นเขายกแก้มจรดริมฝีปากแล้วจิบเข้าไปหนึ่งคำ

เขามอมไฉนค่านั้นไว้เฉยๆ โดยไม่กลืนลงไป

อินอินลืมหายใจ รอคอยด้วยใจจดใจจ่อ

เดียนซิน 23

พอเขาโน้มตัวลงมาอย่างเชื่องช้า เธอก็ได้ยินเสียงหัวใจของตัวเองเต้นเร็วเป็นตึกกลองดังก้องอยู่ข้างหู เธอไม่อาจละสายตาหรือหลบตาเขาได้เลย

ดวงตาของเขาล่อเธอให้ติดบ่วง

ตอนแรกเธอรู้สึกถึงลมหายใจร้อนผ่าว จากนั้นก็เป็นริมฝีปากเขา เธอเผยอปากออกอย่างว่าง่าย รอรับริมฝีปากกับลิ้นของเขาและไวน์ที่หวานจัดค่านั้น เหมือนเด็กสาวที่เพิ่งได้ลิ้มรสผลไม้ไม่ต้องห้ามเป็นครั้งแรก กลิ่นไวน์หอมหวานและกลิ่นกายอันคุ้นเคยผสมผสานเข้าด้วยกัน กลายเป็นเสน่ห์ที่เข้ายวนใจที่สุด

เธอพยายามฝืนต้านแรงดึงดูดมหาคาลนี้...เธอได้ลองพยายามแล้วจริงๆ นะ...แต่ว่าเพียงแค่นี้มันทำอะไรเธอก็ยอมยกธงขาวให้อย่างควบคุมตัวเองต่อไปไม่ได้

ผู้ชายคนนี้ทั้งเซ็กซี่และมีเสน่ห์ขนาดนั้น

เขาไม่ได้แต่จะต้องตัวเธอเลย ใช้เพียงแคंपากกับลิ้นที่ร้อนผ่าวจูบเธออย่างละเอียด สองมือของเขายังคงถือไวน์โนเบิลหรือตขวดนั้นกับแก้วคริสตัลไว้ด้วยซ้ำ แต่เธอกลับรู้สึกร้อนขึ้นมาทั้งตัว ราวกับถูกไออุ่นจากตัวเขาโอบล้อมเอาไว้

ทว่าแค่นี้ยังไม่พอ!

สวรรค์! เธอหวังอยากให้หยุดลงแค่นี้ แต่โชคร้าย

24 Hot Guy 07 ทนุ่ร้าย... ล่าหัวใจ

ก็คือเธอตระหนักดีว่ามันยังไม่พอ และรู้ว่าภายใต้มาดนิ่งๆ นั้นเขาเร่าร้อนและบ้าคลั่งขนาดไหน

เธออยากได้ตัวเขา

ในช่วงพริบตานั้นสติสัมปชัญญะและความระวังตัว ทั้งหลายแหล่กระเจิดกระเจิงหายไปไม่เหลือหลง

อินอินแพ้อย่างหมดรูป เธออดส่งเสียงครางออกมา ไม่ได้ มือเล็กๆ วางบนแกอกบึกบึนของชายหนุ่ม กำชายเสื้อที่แบะออก จากนั้นดึงร่างกำยำของเขาเข้ามาใกล้ยิ่งขึ้น

ไม่แนเธออาจจะต้องคำสาปสี่กลับโบราณอะไรบางอย่าง ถึงได้ตกหลุมรักเขาตั้งแต่แรกเห็นเข้าอย่างจัง อยากได้เขาจนห้ามใจไม่อยู่ และอาลัยอาวรณ์ไม่ยอมให้เขาจากไป

หัวใจที่อยู่ข้างใต้อกกว้างเต้นถี่เร็วเหมือนเธอเช่นกัน ผิวกายสีแทนร้อนจัดแทบลวกมือ

เค็ริง!

แก้วคริสตัลตกพื้น ไวน้หกกระจายไปทั่ว พาให้กลิ่นหอมอบอวลยิ่งขึ้น

(ติดตามอ่านต่อได้ในฉบับเต็ม)